

Wrocław, 1 sierpnia 2001 roku

WK.0913/129/K-26/01

**Pan
Janusz Niekrasz
Wójt Gminy Siekierzyn**

Siekierzyn 271

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust.1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. nr 55 z 2001 r., poz. 577), przeprowadziła w okresie od 11 kwietnia do 22 czerwca 2001 roku kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Gminy Siekierzyn.

Ustalenia kontroli zawiera protokół podpisany bez zastrzeżeń 25 czerwca 2001 r. przez Wójta oraz Skarbnika Gminy Siekierzyn.

W wyniku kontroli stwierdzono szereg uchybień i nieprawidłowości, które były wynikiem niewystarczającej dbałości o przestrzeganie obowiązujących przepisów, a zwłaszcza ustawy o rachunkowości, ustawy o zamówieniach publicznych i unormowań wewnętrznych. Skutkiem niedopełnienia obowiązków przez Skarbnika Gminy był brak pełnej dokumentacji określającej stosowane przez jednostkę zasady rachunkowości, a w szczególności wykazu zbiorów stanowiących księgi rachunkowe na nośnikach czytelnych dla komputera oraz nieuwzględnienie w zakładowym planie kont zasad funkcjonowania kont wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Finansów z 26 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511).

Nie zostały wykonane zalecenia pokontrolne zawarte w piśmie nr WK.0913/129/K-33/97 z 6 sierpnia 1997 roku Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu (ich wykonanie potwierdzono w piśmie nr 230/97 z 5 września 1997 r. podpisanym przez Wójta Gminy), dotyczące: przestrzegania przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w zakresie przekazywania środków na rachunek bankowy funduszu oraz udzielania świadczeń osobom uprawnionym do korzystania z funduszu, kontrasygnowania przez skarbnika umów, które mogą spowodować powstanie zobowiązań pieniężnych, przestrzegania przepisów ustawy o zamówieniach publicznych oraz przestrzegania uregulowań wewnętrznych dotyczących gospodarki pieniężnej.

Uchybienia i nieprawidłowości wystąpiły w niżej wymienionych obszarach działalności.

W zakresie spraw organizacyjnych

Kontrolowana jednostka nie posiadała wykazu zbiorów stanowiących księgi rachunkowe na nośnikach czytelnych dla komputera, co jest niedopełnieniem obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. nr 121, poz. 591).

Zakładowy plan kont nie spełniał wymogów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, gdyż nie zawierał opisu przyjętych zasad prowadzenia kont ksiąg pomocniczych i ich powiązania z kontami księgi głównej oraz wykazu kont analitycznych, które były prowadzone do niektórych kont syntetycznych. Zakładowy plan kont nie uwzględniał zasad funkcjonowania kont wprowadzonych w życie rozporządzeniem Ministra Finansów z 25 maja 1999 roku w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511). Do opracowania projektów przepisów wewnętrznych, a dotyczących prowadzenia rachunkowości, zobowiązana była Skarbnik Gminy, na mocy § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 2 maja 1991 roku w sprawie praw i obowiązków głównych księgowych budżetów, jednostek budżetowych i gospodarstw pomocniczych (Dz. U. nr 40, poz. 174 ze zm.).

Przekazania obowiązków skarbnika gminy w grudniu 2000 roku Teresie Hauzer nie dokonano protokolarnie, wbrew obowiązkowi wynikającemu z § 3 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 2 maja 1991 r.

Zakresy czynności pracowników Urzędu nie obejmowały wszystkich czynności faktycznie przez nich wykonywanych. Opracowanie zakresów czynności dla poszczególnych stanowisk pracy należało do obowiązków Zastępcy Wójta Gminy.

W zakresie gospodarki pieniężnej

Stwierdzono nieprawidłowości wynikające z nierzetelnego prowadzenia gospodarki kasowej. Pomimo prowadzenia przez bank obsługi kasowej w zakresie realizacji dochodów budżetowych, w Urzędzie Gminy stosowana była praktyka przyjmowania przez kasjerkę na kwitariusze przychodowe środków pieniężnych z tytułu należności budżetowych z pominięciem kasy. Efektem tego był brak zaprzychodowania w raportach kasowych środków pieniężnych w kwocie 34 722,91 zł w 2000 roku oraz w kwocie 1 748,60 zł w 2001 roku do dnia rozpoczęcia kontroli. Stanowiło to niedopełnienie przez kasjerkę obowiązków wynikających z art. 24 ust. 2 i 3 ustawy o rachunkowości w zakresie rzetelności oraz bezbłędności prowadzenia ksiąg rachunkowych a także postanowień § 7 pkt 15 instrukcji gospodarki kasowej.

Kasjerka nie przestrzegała terminów ustalonych w § 6 pkt 4.1 instrukcji gospodarki kasowej, zobowiązującej do odprowadzania przyjętych sum do banku w dniu ich pobrania, a najdalej w dniu następnym. Zainkasowane sumy należności budżetowych na rachunek bankowy kasjerka odprowadzała w terminie od 2 do 23 dni po przyjęciu na kwitariusz przychodowy.

W dniu 2 listopada 2000 roku kasjerka w raporcie kasowym dokonała pełnego rozchodu gotówki z kasy, pomimo braku na liście płac potwierdzenia odbioru gotówki w kwocie 938,59 zł (art. 21 ust. 1 pkt 5 ustawy o rachunkowości). Osoba, która nie potwierdziła odbioru gotówki, złożyła w trakcie kontroli oświadczenie o podjęciu należnych jej poborów.

Nie przestrzegano obowiązku wpisywania daty odbioru gotówki z kasy przez osoby kwitujące odbiór gotówki na listach wypłat dodatków mieszkaniowych oraz listach diet Zarządu i radnych (art. 21 ust. 1 pkt 4 ustawy o rachunkowości).

Zastępcze dowody wypłat „Kasa wypłaci” wystawiane były przez kasjerkę, co było sprzeczne z postanowieniami § 7 pkt 3 instrukcji gospodarki kasowej. Z kolei kwity wpłaty z kwitariusza przychodowego nie zawierały numeru identyfikacji podatkowej (NIP) podatnika, wymaganego na podstawie przepisów § 5 ust. 1 pkt 2c powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 roku.

Dowody kasowe za okres październik – grudzień 2000 roku nie były oznaczone numerem umożliwiającym powiązanie tych dowodów z zapisem dokonanym na ich podstawie w raporcie kasowym. Z kolei raporty kasowe nie zawierały podpisu osoby sprawdzającej. W zakresach czynności pracowników referatu finansowego nie przypisano żadnemu z pracowników bieżącej kontroli raportów kasowych, w związku z czym sprawdzanie raportów kasowych, na zasadzie § 4 ust. 1 pkt 1 ppkt c, należało do obowiązków skarbnika.

Stanowisko pracy kasjerki usytuowane było w pomieszczeniu, które nie było zabezpieczone w sposób zapewniający należyłą ochronę wartości pieniężnych.

Stwierdzono ewidencjonowanie przychodu druków ścisłego zarachowania – KW „Kasa wypłaci” w ilości niezgodnej z dowodem zakupu druku.

Nie były przestrzegane postanowienia instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania. Ewidencją druków ścisłego zarachowania nie zostały objęte karty drogowe, co było niezgodne z zapisem § 2 pkt 1c instrukcji. Druki ścisłego zarachowania nie zostały zinwentaryzowane w 2000 roku. Postanowienia § 5 instrukcji zobowiązywały do przeprowadzenia inwentaryzacji druków nie rzadziej niż raz w roku. Z naruszeniem zasad określonych w § 5 instrukcji tj. bez określenia rodzaju, serii i numerów pozwalających na ich faktyczną identyfikację zinwentaryzowano druki ścisłego zarachowania na dzień 31 grudnia 1999 roku. Wystąpiły przypadki wydawania inkasentom kwitariuszy przychodowych K-103, mimo nie rozliczenia się z poprzednich, co było sprzeczne z zapisem punktu 4 instrukcji.

Powyższe nieprawidłowości, spowodowane nieprzestrzeganiem obowiązków dokonywania kontroli wewnętrznej, stwarzają zagrożenie defraudacji. Ponadto ich występowanie świadczy o niezrealizowaniu zalecenia pokontrolnego zawartego w punkcie nr 13 wystąpienia pokontrolnego Regionalnej Izby Obrachunkowej.

W zakresie rozrachunków

Urząd nie uzyskał od kontrahentów pisemnego potwierdzenia stanu salda zobowiązań na koncie 201 w kwocie 272 554 zł na 31 grudnia 2000 r., co było niedopełnieniem obowiązku wynikającego z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy o rachunkowości.

Kwoty z tytułu wadium i zabezpieczeń były zwracane bez odsetek bankowych należnych wykonawcom, pomniejszonych o koszty prowadzenia rachunku bankowego, co było niezgodne z przepisami art. 42 ust. 3 oraz art. 75 ust. 2a ustawy z 10 czerwca 1994 roku o zamówieniach publicznych.

W księgach rachunkowych oraz sprawozdaniu rocznym jednostki (bilans) za 2000 r. nie wykazano zobowiązań wobec pracowników z tytułu dodatkowego wynagrodzenia rocznego należnego za ten rok, co było niezgodne z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

W zakresie dochodów budżetowych

W 2000 roku pięciu podatnikom wystawiono i doręczono nakazy płatnicze łącznego zobowiązania pieniężnego w terminach uniemożliwiających terminowe dokonanie wpłat należności. Podatnikowi ujętemu w rejestrze działalności gospodarczej pod poz. 454/2000 dopiero podczas trwania kontroli wystawiono decyzję wymiarową określającą podatek od nieruchomości wykorzystywanej do działalności gospodarczej.

W 2001 roku organ podatkowy wystawił dwa tytuły wykonawcze dotyczące egzekucji zaległości podatkowych od środków transportu po upływie czterech miesięcy od daty doręczenia upomnień.

Przy ustalaniu wysokości opłat za korzystanie w 2000 roku z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych nie uwzględniono proporcji między wysokością opłaty a okresem ważności zezwolenia, co było sprzeczne z przepisami art. 11¹ ust. 5 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. nr 25, poz. 230 ze zm.). Negatywnym tego skutkiem było nienależne pobranie pierwszej opłaty za 9 wydanych zezwoleń (z 13 poddanych analizie) w łącznej kwocie 149 zł. Odpowiedzialną za naliczanie opłat była Teresa Hauzer - obecna skarbnik Gminy.

W sprawozdaniu z wykonania podstawowych dochodów podatkowych za 2000 r. w zakresie skutków udzielonych przez gminę ulg, odroczeń, zwolnień i zaniechania poboru podatków i opłat, wykazano kwotę 25 323 zł zwolnień z podatku od nieruchomości, która nie wynikała z rejestru przepisów i odpisów podatkowych, prowadzonego zgodnie z przepisami § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2000 r. w sprawie zasad i terminów sporządzania sprawozdawczości budżetowej jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 16, poz. 209). Było to możliwe, ponieważ w jednostce nie wdrożono nowych zasad rachunkowości podatków i opłat, do czego zobowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511). Za prowadzenie rachunkowości zgodnie z obowiązującymi przepisami i za-

sadami, zwłaszcza w zakresie terminowego przekazywania rzetelnych informacji ekonomicznych odpowiedzialnym była skarbnik gminy na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 ppkt b rozporządzenia Rady Ministrów z 2 maja 1991 w sprawie praw i obowiązków głównych księgowych budżetów jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i zakładów pomocniczych (Dz. U. nr 40, poz. 174 ze zm.).

W zakresie wydatków budżetowych i zamówień publicznych

W trakcie realizacji budżetu na 2000 rok Zarząd Gminy przekroczył plan wydatków o kwotę 22 331 zł, czym naruszył zasadę określoną w art. 92 pkt 3 w związku z art. 129 ust. 1 ustawy z 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych (Dz. U. nr 155, poz. 1014 ze zm.), zgodnie z którą, dokonywanie wydatków następuje w granicach kwot określonych w planie finansowym.

Zarząd Gminy nie opracował harmonogramu realizacji dochodów i wydatków budżetu gminy na 2000 i 2001 rok, do czego był zobowiązany na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Poniesiony wydatek, związany z przekazaniem środków pieniężnych w kwocie 1 500 zł, z przeznaczeniem na organizację VIII Samorządowych Igrzysk Sportowych Związku Gmin „Kwisa”, ujęty w dziale 91 „Administracja państwowa i samorządowa” rozdziale 9195 „Pozostała działalność” § 40 „Różne opłaty i składki”, nie został udokumentowany dowodem źródłowym, co było sprzeczne z art. 20 ust. 2 ustawy o rachunkowości. Decyzję o przekazaniu środków pieniężnych na rachunek Gminnego Ośrodka Kultury w Olszynie podjął Edward Cwynar - Zastępca Wójta Gminy.

Dokonywano wypłat dla członków Obwodowej Komisji Wyborczej na podstawie poleceń wyjazdu, które nie zawierały numeru ewidencyjnego, daty wystawienia, celu wyjazdu służbowego, miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej oraz podpisu zlecającego wyjazd (pracodawcy). Było to niezgodne z przepisami §§1 i 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 1 czerwca 1998 roku w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. nr 69, poz. 454 ze zm.). Rachunki kosztów podróży służbowych do wypłaty zatwierdziła Zofia Stasiuk - była Skarbnik Gminy i Zastępca Wójta.

Stwierdzono brak kontrasygnaty skarbnika na dwunastu umowach o używanie pojazdu prywatnego do celów służbowych (z 13 zawartych w latach 1999-2001), na 5 umowach zlecenia na wykonanie usług oraz na umowach zakupu opału na sezon grzewczy 1999/2000 i 2000/2001 rok, co było niezgodne z art. 46 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym i co świadczy o niewykonaniu zalecenia nr 9, zawartego w wystąpieniu pokontrolnym Regionalnej Izby Obrachunkowej z 6 sierpnia 1999 r.

Podstawę naliczenia odpisu podstawowego na Zakładowy Fundusz Fundusz Świadczeń Socjalnych dla pracowników Urzędu, stanowiła przeciętna liczba zatrudnionych, która nie została skorygo-

wana na koniec 2000 roku do faktycznej przeciętnej liczby zatrudnionych według zasad określonych w § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 roku w sprawie sposobu ustalania liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. nr 43, poz. 683 ze zm.). Skutkiem tego było zaniżenie odpisu o 1 118,10 zł.

Odpisy i zwiększenia przekazywano w 2000 roku na rachunek bankowy Funduszu bez zachowania terminów określonych w art. 6 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.). Część środków Funduszu w kwocie 7 900 zł wypłacono w formie bonów towarowych wartości 150 zł dla każdego pracownika i 20 zł dla dziecka, a więc bez uzależnienia wysokości świadczenia od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu, co jest niezgodne z art. 8 ust. 1 ustawy. Decyzję o rozdysponowaniu środków Funduszu w jednakowych kwotach dla wszystkich pracowników podjął Wójt Gminy.

Występowanie tych nieprawidłowości świadczy o nierealizowaniu zalecenia pokontrolnego nr 8, zawartego w wystąpieniu pokontrolnym Prezesa Regionalnej Izby, dotyczącego przestrzegania przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w zakresie przekazywania środków na rachunek bankowy Funduszu oraz udzielania świadczeń osobom uprawnionym do korzystania z Funduszu.

W 2000 roku z rachunku bankowego ZFŚS przekazano na rachunek bieżący Urzędu środki pieniężne w kwocie łącznej 218 000 zł, w celu uregulowania zobowiązań jednostki, określonych jako „refundacje”, które faktycznie miały charakter pożyczek. Przeznaczenie środków Funduszu na pokrycie zobowiązań jednostki było niezgodne z przepisami art. 1 i art. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych uchwalony został przez Radę Gminy jedynie na 1997 rok, podczas gdy art. 4 ust. 2 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi (Dz. U. nr 35, poz. 230 ze zm.) nakłada obowiązek corocznego uchwalania programów.

Stałe wyżywienie świadczone wychowankom świetlic opiekuńczych nie zostało udokumentowane raportami żywienia, natomiast wydatki na zakup artykułów spożywczych zakwalifikowano do § 31 zamiast do § 32, a wydatki na zakup usług opiekuńczo-wychowawczych w świetlicach ujęto w § 36 zamiast w § 37, co było niezgodne z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 18 kwietnia 1991 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych oraz innych przychodów i rozchodów (Dz. U. nr 39, poz. 169).

Przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawę materiałów i robót budowlanych naruszane były zasady i tryb postępowania określone ustawą z 10 czerwca 1994 roku o zamówieniach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 1998 roku nr 119, poz. 773 ze zm.).

Postępowanie o udzielenie zamówienia w 2000 r. na dostawę oleju opałowego wartości 15 274,49 zł zostało przeprowadzone z naruszeniem art. 26 ust. 1 ustawy o zamówieniach publicznych, ponieważ zamawiający nie sporządził dokumentacji podstawowych czynności z postępowania.

W dokumentacji podstawowych czynności postępowania o udzielenie zamówienia w 2000 roku na trzy dostawy oleju opałowego o łącznej wartości 48 412,50 zł oraz dostawy opału (węgla i koksu) na sezon grzewczy 1999/2000 nie zawarto wszystkich informacji wymaganych przez art. 26 ust. 1 ustawy, to jest opisu przedmiotu zamówienia, ceny oleju, streszczenia oceny i porównania każdej z ofert oraz wskazania powodów zastosowania przez zamawiającego trybu dokonania zamówienia innego niż przetarg nieograniczony. Ponadto przed rozpoczęciem postępowania nie określono wartości szacunkowej zamówienia.

Z dostawcami oleju opałowego nie zawarto umów na dostawy oleju, czym nie dochowano wymogów art. 74 ustawy o zamówieniach publicznych, zgodnie z którym, umowy o wartości powyżej 3 000 EURO, wymagają pod rygorem nieważności zachowania formy pisemnej.

Stwierdzono przypadki realizacji dostaw koksu po cenie wyższej niż wynikającej z oferty dostawcy. Naruszono tym postanowienia pkt 6 umów na dostawę opału z 27 października 1999 roku i z 20 października 2000 roku, które zobowiązywały dostawców do utrzymania cen na poziomie określonym w ofertach. Skutkiem tych nieprawidłowości było zawyżenie kosztów zakupu opału o kwotę 35,49 zł w 1999 roku i o 677,21 zł w 2000 roku.

W trakcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę w 2000 r. oleju opałowego oraz na roboty dekarские w 1999 r. i 2000 r. zamawiający nie wyegzekwował od oferentów, wymaganego przez art. 22 ust. 1 pkt oświadczenia o tym, że nie podlegają oni wykluczeniu z postępowania o zamówienie publiczne na podstawie art. 19 ustawy o zamówieniach publicznych.

W ogłoszeniu o przetargu nieograniczonym na wykonanie robót dekarских w 1999 oraz 2000 r. nie zawarto informacji odnośnie zakresu robót, lokalizacji robót oraz oświadczenia o stosowaniu preferencji krajowych, co było niezgodne z art. 30 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy o zamówieniach publicznych.

W efekcie postępowania, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego, na wykonanie robót dekarских w 1999 roku, wybrano ofertę firmy PBRH Cezary Rosikoń, pomimo tego, że nie była ona najkorzystniejszą spośród zgłoszonych do przetargu, ze względu na przyjęte do stosowania kryteria oceny ofert, ponieważ zawierała wyższą cenę jednostkową robocizny, większe narzuty do robocizny oraz większe koszty zaopatrzenia materiałów od oferty Zakładu Malarskiego T. Szpakowskiego. Udzielając zamówienia wykonawcy, który nie zgłosił najkorzystniejszej oferty naruszono przepisy art. 28 ust. 1 i art. 49 w związku z art. 2 pkt 8 ustawy o zamówieniach publicznych.

Zarząd Gminy przekroczył uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawach zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji Rady Gminy. W 2000 roku zrealizował zadanie inwestycyjne pn: Przebudowa dróg rolniczych w Siekierczynie bez uprzedniego wprowadzenia zadania do budżetu gminy na 2000 rok i określenia wysokości środków na to zadanie. Niezależnie od tego w 2001 roku bez wprowadze-

nia do budżetu gminy na 2001 rok ww. zadania i zapewnienia środków na jego realizację, uregulował zobowiązanie w kwocie 22 540,97 zł. Tym samym naruszył przepisy art. 18 ust. 2 pkt 9 ppkt e ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. nr 13 poz. 74 ze zm.), który przyznaje Radzie Gminy wyłączną kompetencję w zakresie podejmowania uchwał dotyczących zobowiązań w zakresie podejmowania inwestycji o wartości przekraczającej granicę określoną przez Radę Gminy.

W 2000 roku Zarząd Gminy nie przeznaczył na sfinansowanie dotowanej inwestycji pn: Przebudowa dróg rolniczych w Siekierzynie środków pieniężnych w kwocie 22 540,97 zł z Terenowego Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych. Na rachunek inwestycyjny na finansowanie tego zadania Zarząd Gminy w 2000 roku przekazał środki pieniężne w kwocie 39 859,03 zł, pomimo że otrzymał na to zadanie z TFOGR środki pieniężne w kwocie 62 400 zł. Nakłady zaewidencjonowane na koncie 080 „Inwestycje zamknęły się kwotą 62 637,58 zł, przy czym na dzień 31 grudnia 2000 roku nie zostały uregulowane zobowiązania w kwocie 22 540,97 zł.

Ponadto w nakładach inwestycyjnych stwierdzono zaewidencjonowanie kosztów zakupów materiałów i usług transportowych na kwotę 11 804,09 zł, które zostały dokonane po realizacji tej inwestycji. Tymczasem kosztorys powykonawczy obejmował materiały na kwotę 37 021,24 zł, tj. wyższą i o innym asortymencie niż wynikało to z rachunków zakupu materiałów, które opiewały na kwotę 20 894,45 zł. Kosztorys powykonawczy został potwierdzony przez inspektora nadzoru.

Urząd Gminy nie posiadał kosztorysu inwestorskiego na ułożenie dwuwarstwowych nawierzchni asfaltowych na drogach gminnych, tj. ulicy Zielonej w Zarębie, na placu przed Szkołą Podstawową w Siekierzynie oraz przed sklepem w Nowej Karczmie, co było niezgodne z art. 35 ust.2 ustawy o zamówieniach publicznych.

Z kolei kosztorysy inwestorskie na wykonanie drogi rolniczej Zaręba oraz drogi rolniczej Siekierzyn zostały opracowane w oparciu o nieobowiązujące przepisy rozporządzenia MGPIG z 30 grudnia 1994 r., ponieważ z dniem 30 kwietnia 1999 roku weszło w życie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 lutego 1999 roku w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz. U. nr 26, poz. 239). Konsekwencją opracowania kosztorysów w oparciu o nieobowiązujące przepisy było: niestosowanie cen jednostkowych robót określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia z 26 lutego 1999 r. oraz nie opracowanie specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych, wymaganej przepisami § 2 ust.1 pkt 2 tego rozporządzenia.

Postępowanie o udzielenie zamówienia na ułożenie nawierzchni asfaltowych na drogach gminnych zostało przeprowadzone z naruszeniem następujących przepisów ustawy o zamówieniach publicznych:

1. art. 30 ust. 2 ustawy, bowiem w ogłoszeniu o przetargu nieograniczonym nie zamieszczono informacji o zakresie robót i lokalizacji budowy,
2. art.27b pkt 1 ustawy, ponieważ dokonano wyboru oferenta pomimo braku dwóch ofert nie podlegających odrzuceniu,

3. art. 76 ust. 1 ustawy, ponieważ aneksując umowę nr 49 wprowadzono nowe postanowienia do zawartej umowy, a przy ich uwzględnieniu należałoby zmienić treść oferty, na podstawie której dokonano wyboru oferenta.

Dodatkowe zakresy robót nie zostały rozliczone kosztorysami powykonawczymi.

Zarząd Gminy w dniu 8 sierpnia 2000 roku zawarł umowę nr 49 na wykonanie nawierzchni asfaltowych z Przedsiębiorstwem Robót Drogowych Spółka z o.o. w Lubaniu, w której zapisano, że wykonawca udziela gwarancji na okres 24 miesięcy (§ 9), podczas gdy w ofercie zagwarantował trzydziestosześcioletni okres gwarancji (gwarancja stanowiła jedno z kryteriów wyboru oferty).

Urząd Gminy nie przekazał Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji informacji cenowej oraz kopii oferty najkorzystniejszej, z przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówień na omawiane roboty budowlane, do czego zobowiązywał przepis § 1 ust.1 rozporządzenia MSWiA z 23 marca 1998 roku w sprawie szczegółowego zakresu i trybu przekazywania informacji cenowej z postępowania o zamówienie publiczne na roboty budowlane oraz kopii oferty najkorzystniejszej (Dz. U. nr 43, poz. 260).

Występowanie tych nieprawidłowości wskazuje na nierealizowanie zalecenia pokontrolnego nr 10, zawartego w wystąpieniu pokontrolnym z 6 sierpnia 1997 roku, dotyczącego przestrzegania w prowadzonych postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego przepisów ustawy o zamówieniach publicznych i przepisów wykonawczych.

W zakresie gospodarki mieniem komunalnym

Wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 35 ust. 2 pkt 1 i pkt 4 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. nr 46, poz. 543), w wykazach nieruchomości przeznaczonych na sprzedaż oraz w ogłoszeniach o przetargach nie podawano oznaczenia nieruchomości według księgi wieczystej oraz przeznaczenia nieruchomości w planie miejscowym i sposobu jej zagospodarowania. Przewodniczącym Komisji Przetargowej był Janusz Niekrasz – Przewodniczący Zarządu Gminy.

Przy sprzedaży nieruchomości zabudowanych położonych na działkach o numerach: 903/9, 1552/5 i 524/4 Zarząd Gminy udzielił bonifikaty od łącznej wartości sprzedawanej nieruchomości - określonej przez biegłego, tj. od wartości budynku mieszkalnego jak i od wartości budynku gospodarczego i gruntu. Zgodnie z przepisem art. 68 ust. 1 pkt 7 ustawy o gospodarce nieruchomościami, bonifikaty można udzielić, gdy nieruchomość stanowi lokal mieszkalny. Łączna kwota bezzasadnych bonifikat udzielonych przez Zarząd wyniosła 614,30 zł.

Zarząd Gminy, bez ogłoszenia przetargu oraz bez przeprowadzenia przetargu, wbrew postanowieniom art. 37 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, dokonał w czerwcu 2000 roku sprzedaży działki zabudowanej nr 257 we wsi Zaręba za kwotę 29 106 zł, to jest o 9 043 zł niższą od ustalonej przez rzeczoznawcę w 1996 roku. Dokonując sprzedaży, Zarząd nie posiadał aktualnej wyceny

określającej wartość rynkową nieruchomości, o której mówi art. 150 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. nr 46, poz. 543).

Zarząd Gminy, na podstawie umowy z 16 kwietnia 1998 roku, oddał w dzierżawę działkę nr 842 na okres 10 lat, pomimo tego, że Rada Gminy nie podjęła w tej sprawie stosownej uchwały na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 a ustawy o samorządzie gminnym.

Nie wyegzekwowano w 2001 roku należności w łącznej kwocie 523,44 z tytułu oprocentowania rat od niespłaconej części ceny działki nr 903/9 wraz z posadowionym na niej budynkiem mieszkalnym. Obowiązku wyegzekwowania należności wynikającej z protokołu uzgodnień warunków sprzedaży nieruchomości nie dopełniła Urszula Jaszczyk - inspektor ds. podatków i opłat.

Nie podejmowano w pełnym zakresie działań zmierzających do skutecznej windykacji należności z tytułu najmu lokali użytkowych i mieszkalnych oraz sprzedaży nieruchomości w trybie ratalnym, pomimo istniejących zaległości. W 1999 roku nie wysłano żadnego wezwania do zapłaty zaległości z tytułu czynszu najmu lokali mieszkalnych. Nie kierowano spraw do sądu. Nie korzystano z uprawnień wynikających z zawartych umów na lokale użytkowe. Pracownikiem odpowiedzialnym za kontrolę płatności czynszów była Krystyna Budnicka – inspektor ds. gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

Gospodarka środkami rzeczowymi

W trakcie prowadzenia gospodarki środkami rzeczowymi nie przestrzegano przepisów ustawy o rachunkowości oraz zarządzenia nr 46 Ministra Finansów z 1 sierpnia 1995 r w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych i ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków (Dz. Urz. Min. Fin. nr 14, poz. 60). W 2000 roku nie dokonano przyjęcia na stan konta 013 kuchni węglowej, to jest składnika majątkowego o charakterze wyposażenia pochodzącego z zakupu. Brak było w Urzędzie opracowanego na 2000 r., na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy o rachunkowości, planu amortyzacji (umorzeń) środków trwałych, określającego stawki i kwoty rocznych odpisów. Wartości niematerialne i prawne, które nie przekraczały wartości określonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych nie były umarżane w 100 % ich wartości w miesiącu oddania do użytkowania, lecz stosowano stopniowe umarżanie według rocznych stawek, co było niezgodne z § 6 ust. 2 zarządzenia nr 46.

Od końca 1995 roku do dnia zakończenia kontroli nie objęto inwentaryzacją składników majątkowych gminy wartości 65 630 zł, będących w użytkowaniu: szkoły w Siekierczynie, ośrodków kultury, OSP, przedszkola, LZS-u oraz zbiorów bibliotecznych w szkole w Siekierczynie i w szkole w Zarębie, czym naruszono przepisy art. 26 ustawy o rachunkowości. Odpowiedzialność w tym zakresie ponosi Wójt Gminy na podstawie art. 138 ust. 3 w związku z ust. 1 pkt 13 ustawy o rachunkowości, który wprawdzie wydał w 1999 roku stosowne zarządzenie przeprowadzenia inwentaryzacji środków trwałych gminy, jednak nie dopilnował jego pełnej realizacji.

Przedstawiając powyższe Panu Wójtowi Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. nr 55 z 2001 r., poz. 577) wnosi o podjęcie skutecznych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości oraz uchybień szczególnie opisanych w protokole kontroli oraz o niedopuszczenie do ich wystąpienia w przyszłości między innymi poprzez realizację następujących wniosków:

1. Zrealizowanie w pełnym zakresie zaleceń pokontrolnych, zawartych w piśmie nr WK.0913/129/K-33/97 z 6 sierpnia 1997 roku.
2. Zobowiązanie Skarbnika Gminy do opracowania kompletnej dokumentacji opisującej przyjęte w jednostce zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych stosownie do wymogów art. 10 ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. nr 121, poz. 591 ze zm.) oraz przepisów rozdziału 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 roku w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511).
3. Uaktualnienie zakresów czynności pracowników, z uwzględnieniem faktycznie wykonywanych przez nich zadań.
4. Zobowiązanie skarbnika do rzetelnego i bezbłędnego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z wymogami art. 24 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy o rachunkowości.
5. Ścisłe przestrzeganie uregulowań zawartych w instrukcji gospodarki kasowej oraz w instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania, a w szczególności:
 - zabezpieczenie pomieszczeń kasy w sposób umożliwiający należyłą ochronę wartości pieniężnych,
 - bieżące odprowadzanie na rachunek bankowy zainkasowanych sum należności budżetowych,
 - zaprzestanie wystawiania przez kasjera zastępczych dowodów kasowych,
 - prowadzenie ewidencji druków ścisłego zarachowania zgodnie z instrukcją,
 - bieżące prowadzenie kontroli funkcjonalnej w zakresie realizacji postanowień wymienionych wyżej instrukcji.
6. Przestrzeganie przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 roku w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 50, poz. 511 ze zm.), a w szczególności § 1 ust. 2 i § 3 pkt 1 – w zakresie ewidencjonowania odpisów i przypisów należności podatkowych oraz § 5 – w zakresie zamieszczania w kwitariuszu przychodowym kompletu danych umożliwiających identyfikację dokumentu wpłaty, podatnika, podatku, wysokości kwoty wpłaty i jej przeznaczenia.

7. Potwierdzanie stanu zobowiązań na koniec roku obrachunkowego w drodze pisemnego potwierdzenia sald, stosownie do wymogów art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy o rachunkowości.
8. Dokonywanie zwrotów zabezpieczenie należytego wykonania umowy oraz wadium zgodnie z art. 42 ust. 3 oraz art. 75 ust. 2a ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 1998 r. nr 119, poz. 773).
9. Coroczne uchwalanie gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, zgodnie z art. 4¹ ust. 2 ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. nr 35, poz. 230 ze zm.) oraz dokonanie zwrotu nienależnie pobranych kwot z tytułu wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
10. Wystawianie upomnień i tytułów wykonawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 21 maja 1999 roku w sprawie sposobu postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych (Dz. U. nr 50 , poz. 510), w terminach zapewniających regularne wpływy dochodów budżetowych z tytułu należności podatkowych.
11. Przestrzeganie w toku wykonywania budżetu zasad gospodarki finansowej określonych w art. 92 ustawy o finansach publicznych z 26 listopada 1998 r. (Dz. U. nr 155, poz. 1014), a w szczególności zasady dokonywania wydatków w granicach określonych w planie finansowym, oraz sprawowanie przez Zarząd Gminy nadzoru nad realizacją wydatków budżetu zgodnie z przepisami art. 127 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.
12. Przestrzeganie przepisów § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 41, poz. 239).
13. Przestrzeganie przepisów art. art.1, 2, 6 i 8 ustawy z 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) w zakresie przyznawania świadczeń w wysokości uzależnionej od sytuacji życiowej i materialnej osoby uprawnionej, terminowego przekazywania dokonanych odpisów na rachunek bankowy oraz przeznaczania funduszu wyłącznie na finansowanie działalności socjalnej.
14. Udzielanie zamówień publicznych wykonawcom, którzy w prowadzonym postępowaniu zgłosili najkorzystniejszą ofertę w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o zamówieniach publicznych.
15. Rozliczanie dotacji otrzymanych na realizację zadań inwestycyjnych finansowanych z budżetu państwa zgodnie z postanowieniami działu VII rozdział 1 ustawy z 26 listopada 1998 roku o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2001 (Dz. U. nr 150, poz. 983 ze zm.).
16. Prowadzenie postępowań o udzielenie zamówień publicznych na wykonanie robót budowlanych w oparciu o kosztorysy inwestorskie sporządzane zgodnie z wymogami obowiązującego rozporządzenia MSWiA z 26 lutego 1999 r. sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego Dz. U. nr 26, poz. 239).

17. Wyegzekwowanie od dostawcy opału – Składu Opału, Materiałów Budowlanych S.C. „Jakuszeko” – kwoty 712,70 zł nienależnie pobranej w wyniku zawyżenia cen dostaw, niezgodnie z postanowieniami zawartych umów.
18. Nie wkraczanie przez Zarząd Gminy w kompetencje Rady Gminy w zakresie realizowania zadań inwestycyjnych, określone w art. 18 ust. 2 pkt 9 ppkt e ustawy o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. nr 13 poz. 74 ze zm.).
19. Wyzierzawianie przez Zarząd Gminy nieruchomości na okres dłuższy niż trzy lata zgodnie z zasadami ustalonymi przez Radę Gminy, a przy braku ustalonych zasad – za zgodą Rady Gminy, stosownie do przepisu art. 18 ust. 2 pkt 9 ppkt a ustawy o samorządzie gminnym.
20. Uzyskiwanie kontrasygnaty skarbnika przy podejmowaniu czynności prawnych powodujących powstanie zobowiązań pieniężnych, stosownie do art. 46 ust. ustawy o samorządzie gminnym.
21. Klasyfikowanie wydatków budżetowych zgodnie z zasadami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z 18 lipca 2000 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych oraz przychodów i rozchodów. (Dz. U. nr 59, poz. 688 ze zm.).
22. Skuteczne dochodzenie należności z tytułu czynszu najmu i dzierżawy w celu zapewnienia realizacji dochodów z mienia w wysokości wynikającej z zawartych w tym zakresie umów.
23. Przestrzeganie przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, w szczególności art. 68 ust.1, dotyczącego udzielania bonifikat oraz wyegzekwowanie od nabywców działek o numerach: 903/9, 1552/5 i 524/4 błędnie udzielonych im bonifikat w łącznej kwocie 614,40 zł.
24. Ewidencjonowanie w księgach rachunkowych operacji gospodarczych na podstawie dowodów źródłowych, zgodnie z przepisami art. 20 i art. 21 ustawy o rachunkowości.
25. Przestrzeganie zasad gospodarki środkami rzeczowymi, określonych w przepisach ustawy o rachunkowości, zarządzenia nr 46 Ministra Finansów z 1 sierpnia 1995 r. w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych i ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków (Dz. Urz. Min. Fin. nr 14, poz. 60).
26. Przeprowadzanie inwentaryzacji wszystkich środków trwałych należących do gminy, także tych, które zostały przekazane do użytkowania innym podmiotom, z zachowaniem terminów wskazanych w art. 26 ust. 3 ustawy o rachunkowości.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 powołanej na wstępie ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich nie wykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby. Zastrzeżenia składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od otrzymania wystąpienia pokon-

trónego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżeń może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan

Andrzej Kuźniar

Przewodniczący Rady Gminnej w Siekierczynie